PARLAMENTO EUROPEO EVROPSKÝ PARLAMENT EUROPA-PARLAMENTET
EUROPÄISCHES PARLAMENT EUROOPA PARLAMENT ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ EUROPEAN PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPÉEN PARLAMENTO EUROPEO EIROPAS PARLAMENTS
EUROPOS PARLAMENTAS EURÓPAI PARLAMENT IL-PARLAMENT EWROPEW EUROPEES PARLEMENT
PARLAMENT EUROPEJSKI PARLAMENTO EUROPEU EURÓPSKY PARLAMENT
EVROPSKI PARLAMENT EUROOPAN PARLAMENTTI EUROPAPARLAMENTET

SUOMEN EDUSKUNTA
FINLANDS RIKSDAG

PROGRAM

REUNIUNE PARLAMENTARĂ COMUNĂ
la iniţiativa Parlamentului European şi a parlamentului finlandez

DE LA TAMPERE LA HAGA: UN PAS ÎNAINTE?
PROGRESE ŞI LACUNE ÎN DOMENIUL LIBERTĂŢII, SECURITĂŢII ŞI JUSTIŢIEI

Luni 2 octombrie şi marţi 3 octombrie 2006

Hemiciclu
Parlamentul European, Bruxelles

Concluziile preşedinţiei Consiliului European de la Tampere din octombrie 1999, primul de acest fel consacrat exclusiv domeniului libertăţii, justiţiei şi afacerilor interne, au constituit aşa-numitul „Program de la Tampere”. În 2004, la finalul acestui program, Comisia a publicat o evaluare care a evidenţiat principalele obstacole aflate în calea obţinerii de noi de progrese, cum ar fi obligativitatea unanimităţii în tot mai multe domenii în cadrul Consiliului şi dificultăţile în garantarea punerii efective în aplicare de către statele membre a măsurilor adoptate. Ediţia următoare a Programului de la Tampere a fost adoptată în noiembrie 2004 la Haga, în cursul preşedinţiei olandeze a Uniunii Europene.

În Comunicarea[1] sa în care evaluează stadiul punerii în aplicare a Programului de la Haga, publicată în iunie 2006, Comisia Europeană confirmă persistenţa a numeroase dintre neajunsurile Programului de la Tampere. Comunicarea evidenţiază existenţa anumitor lacune în transpunerea de către statele membre a legislaţiei UE, ceea ce compromite eficienţa acesteia. Comisia subliniază totodată faptul că punerea în aplicare a Programului de la Haga se confruntă cu numeroase dificultăţi, cauzate în principal de specificitatea procesului decizional, cum ar fi distincţia dintre „primul” şi „al treilea” pilon[2] sau unanimitatea - condiţie obligatorie pentru anumite domenii („pilonul al treilea” sau migraţia legală, spre exemplu).

[1] COM(2006)331, „Punerea în aplicare a Programului de la Haga: un pas înainte”.
[2] Primul pilon se referă la politicile care ţin de Tratatul de instituire a Comunităţii Europene (TCE), precum politicile privind vizele, azilul, imigrarea şi alte politici legate de libera circulaţie a persoanelor (Titlul IV). Pilonul al treilea se referă la cooperarea poliţienească şi judiciară în materie penală, iar aceste dispoziţii sunt incluse în Tratatul privind Uniunea Europeană (Titlul VI).

Comisia consideră „clauzele pasarelă” (prevăzute în articolul 42 din TUE şi în articolul 67 din TCE) drept o soluţie pentru depăşirea acestor dificultăţi, prin aplicarea „metodei comunitare” în domeniul politicilor privind spaţiul de libertate, justiţie şi securitate.
Parlamentul European a solicitat în repetate rânduri aplicarea acestor clauze[3]. Consiliul European din 15 şi 16 iunie 2006 a invitat, la rândul său, preşedinţia finlandeză „să studieze (...) posibilităţile de îmbunătăţire a procesului de luare a deciziilor şi a măsurilor privind spaţiul de libertate, securitate şi justiţie, pe baza tratatelor existente”. Preşedinţia finlandeză a organizat un Consiliu informal privind justiţia şi afacerile interne între 20 şi 22 septembrie 2006, în cadrul căruia miniştrii UE au realizat dezbateri pe această temă.

În urma Comunicării Comisiei şi a Consiliului informal JAI, pare a fi importantă evaluarea demersurilor realizate până în prezent pentru punerea în aplicare a Programelor de la Tampere şi de la Haga, precum şi a celor ce rămân de realizat în viitorul apropiat pentru a accelera cooperarea europeană şi pentru a creşte eficienţa şi a consolida obligaţia de a răspunde în mod democratic pentru măsurile deja adoptate privind spaţiul de libertate, securitate şi justiţie. Anul 2006 marchează, de asemenea, cea de-a zecea aniversare a „Apelului de la Geneva”, fiind un moment oportun pentru evaluarea progreselor înregistrate în materie de cooperare judiciară.

În cadrul fiecărei sesiuni, dezbaterile s-ar putea axa pe evaluarea următoarelor aspecte:
- **eficienţa** politicilor privind spaţiul de libertate, securitate şi justiţie;
- echilibrul dintre **drepturile** fundamentale **şi nevoile în materie de securitate** în cadrul acestor politici.

Dezbaterea: recomandări practice

Prezentările din deschiderea fiecărei sesiuni nu ar trebui să depăşească 8 minute.
În scopul de a permite cât mai multor parlamentari să ia cuvântul în cadrul dezbaterilor, durata intervenţiilor va fi limitată la trei minute pentru fiecare intervenţie sau întrebare.
Vorbitorii care doresc să-şi completeze intervenţiile o vor putea face în scris, după ce au prezentat un document (redactat, dacă se poate, în limba engleză sau franceză), în prealabil, la secretariat (email: *amalia.nicolaidou@europarl.europa.eu). Acest document va fi distribuit în timpul reuniunii.*
Deputaţii care solicită să ia cuvântul sunt rugaţi să informeze prezidiul, menţionându-şi, pe o foaie de hârtie prevăzută în acest scop, numele şi parlamentul de care aparţin. *Deputaţii vor primi cuvântul în ordinea depunerii cererilor, respectându-se următoarea alternanţă: fiecare doi deputaţi ai parlamentelor naţionale vor fi urmaţi de un deputat al Parlamentului European.*
La finalul fiecărei sesiuni se va rezerva un scurt interval, pentru a le permite deputaţilor doritori să reacţioneze la cele spuse, în limita unei intervenţii de un minut (recurgând la o cartelă albastră).

[3] A se vedea, spre exemplu, Rezoluţia Parlamentului European privind etapele următoare ale perioadei de reflecţie şi analiză asupra viitorului Europei, 14.6.2006, P6_TA-PROV(2006)0263.

Luni, 2 octombrie 2006

15:00 - 15:30 SESIUNEA INAUGURALĂ

Cuvânt de bun venit din partea **dlui Jean-Marie CAVADA**, preşedintele Comisiei pentru libertăţi civile, justiţie şi afaceri interne a Parlamentului European, a **dnei Tuija BRAX**, preşedinta Comisiei pentru afaceri juridice a Parlamentului finlandez şi a **dlui Matti VÄISTÖ**, preşedintele Comisiei pentru afaceri interne a Parlamentului finlandez

Discursuri inaugurale rostite de dl **Josep BORREL FONTELLES**, Preşedintele Parlamentului European (de confirmat) şi **dna Sirkka-Liisa ANTTILA**, vice-preşedinta Parlamentului finlandez

15:30 - 17:00 SESIUNEA 1

SCHIMBUL DE DATE ŞI PROTECŢIA DATELOR: CARE SUNT OBSTACOLELE ÎN CALEA PUNERII ÎN PRACTICĂ A PRINCIPIULUI DISPONIBILITĂŢII ?

Preşedinte: **Dl. Jean-Marie CAVADA**, preşedinte al Comisiei pentru libertăţi civile, justiţie şi afaceri interne a Parlamentului European

La nivel european sunt în curs numeroase iniţiative vizând facilitarea schimbului de date între autorităţile statelor membre[4], precum şi cu ţările terţe, îndeosebi în domeniul cooperării poliţieneşti şi judiciare.

Principala propunere avansată de Programul de la Haga în această privinţă o constituie crearea unei baze juridice şi a unui mecanism de punere în aplicare a „principiului disponibilităţii": Comisia a publicat o propunere privind schimbul de informaţii conform acestui principiu în octombrie 2005[5], dar negocierile în cadrul Consiliului referitoare la acest subiect par să fie într-un impas. Statele membre şi Comisia Europeană încearcă, în consecinţă, să prezinte soluţii alternative, fie limitând numărul ţărilor implicate (Tratatul de la Prüm[6], în afara cadrului UE), fie „segmentând" obligaţia de disponibilitate în funcţie de tipul de date (a se vedea cele două propuneri recente ale Comisiei Europene privind consultarea bazelor de date de ADN şi de amprente digitale).

Decizia recentă a Curţii Europene de Justiţie privind Registrul Pasagerilor (PNR)[7] subliniază, la rândul ei, importanţa schimbului de date şi a protecţiei acestora, atunci când ele fac obiectul unui schimb cu ţările terţe[8].

---

[4] Cum ar fi propunerea unei decizii-cadru privind protecţia datelor personale prelucrate în cadrul cooperării poliţieneşti şi judiciare în materie penală; a se vedea raportul dnei Martine Roure, deputată în PE, A6-0192/2006

[5] Propunerea pentru o decizie-cadru a Consiliului privind schimbul de informaţii conform principiului disponibilităţii, COM(2005) 490

[6] Convenţia privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în combaterea terorismului, a criminalităţii transfrontaliere şi a migraţiei ilegale (Tratatul de la Prüm) a fost negociată ca urmare a unei iniţiative a Germaniei şi semnată de Austria, Belgia, Franţa, Germania, Luxembourg, Ţările de Jos şi Spania la 27 mai 2005.

[7] Hotărârea Curţii de Justiţie în cazurile comune C-317/04 şi C-318/04, Parlamentul European vs. Consiliul Uniunii Europene şi Parlamentul European vs. Comisia Comunităţilor Europene, 30 mai 2006.

Parlamentele naţionale sprijină punerea în practică a principiului disponibilităţii? Tratatul de la Prüm constituie o formă de integrare agreată? Parlamentele naţionale sprijină adoptarea şi punerea în practică în mod rapid a deciziei-cadru privind protecţia datelor personale în cel de-al treilea pilon? Care este poziţia Parlamentelor naţionale în raport cu Registrul Pasagerilor (PNR)?

15.30-16.00: Prezentări

Dl Peter SCHAAR, comisarul german însărcinat cu protecţia datelor la nivel federal şi preşedinte al grupului de lucru „Articolul 29"
Lord AVEBURY, membru al Comisiei speciale pentru Uniunea Europeană, Sub-comisia pentru afaceri interne, în cadrul Camerei Lorzilor
Dl Alexander ALVARO şi **dna Sophie IN'T VELD**, membri ai Comisiei pentru libertăţi civile, justiţie şi afaceri interne din cadrul Parlamentului European

16:00 - 17:00 Dezbatere

17:00 - 18:30 SESIUNEA 2

EUROPOL: CARE SUNT PERSPECTIVELE?

Preşedinte: **dl Matti VÄISTÖ**, preşedintele Comisiei pentru afaceri interne a Parlamentului finlandez

Europol, Oficiul European de Poliţie, care a devenit operaţional în 1999, are drept misiune facilitarea unei cooperări mai strânse între statele membre ale Uniunii Europene, în scopul prevenirii şi combaterii crimei organizate la nivel internaţional. Întrucât nu aparţine cadrului Uniunii Europene, activităţile Europol nu sunt supuse nici controlului Parlamentului European, nici controlului jurisdicţional al Curţii Europene de Justiţie. În plus, trei protocoale[9] care modifică versiunea iniţială a Convenţiei Europol şi urmăresc îmbunătăţirea capacităţii operaţionale a Europol nu au fost ratificate încă de către toate statele membre, neputând, din acest motiv, intra în vigoare.
Parlamentul European şi câteva parlamente ale statelor membre au cerut, în repetate rânduri, ca Europol să dea dovadă de mai multă responsabilitate. În Comunicarea sa privind evaluarea Programului de la Haga, Comisia declară că are în vedere prezentarea unei propuneri vizând înlocuirea actualei Convenţii Europol şi că va fi necesară îmbunătăţirea controlului şi a monitorizării parlamentare a activităţilor Europol. Cum va fi însă organizat acest control? Care poate fi rolul parlamentelor naţionale? Cât de utilă ar putea fi o comisie parlamentară mixtă compusă din reprezentanţi ai Parlamentului European şi ai parlamentelor statelor membre?

17:00 - 17:30 Prezentări

Dl Max-Peter RATZEL, Director al Europol
Dl Hubert HAENEL, preşedintele Delegaţiei pentru Uniunea Europeană din cadrul Senatului Franţei

---

[8] A se vedea recomandarea Parlamentului European către Consiliu privind negocierile în vederea încheierii unui acord cu Statele Unite ale Americii asupra utilizării datelor din Registrul Pasagerilor (PNR) pentru prevenirea şi combaterea terorismului şi a criminalităţii transnaţionale, inclusiv a criminalităţii organizate, 07.7.2006, P6_TA-PROV(2006)0354

[9] Conform Convenţiei Europol (articolul 43), protocoalele trebuie ratificate de către statele membre în conformitate cu cerinţele constituţiilor naţionale ale acestora.

Dl Claude MORAES, membru al Comisiei pentru libertăţi civile, justiţie şi afaceri interne din cadrul Parlamentului European

17:30 - 18:30 Dezbatere

19:30 Cina la Restaurantul deputaţilor (parter)

Marţi, 3 octombrie 2006

09:00 - 10:30 SESIUNEA 3

O GESTIONARE INTEGRATĂ A FRONTIERELOR PENTRU O UNIUNE EXTINSĂ MAI SIGURĂ?

Preşedinte: **Dl Jean-Marie CAVADA**, preşedinte al Comisiei pentru libertăţi civile, justiţie şi afaceri interne a Parlamentului European

În ultimii ani, s-au înregistrat progrese considerabile în crearea unei politici comune pentru gestiunea frontierelor externe: corpul comun de legislaţie a fost consolidat şi dezvoltat (în special prin adoptarea Codului Schengen privind frontierele); noii Agenţii Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe (FRONTEX) i s-a atribuit rolul de coordonare, iar ideea de împărţire a sarcinilor între statele membre deţine acum un rol principal în crearea Fondului Frontierelor.

FRONTEX a fost inaugurată în urmă cu mai mult de un an. Ce concluzii pot fi trase din activităţile sale de până acum şi care sunt provocările viitoare?
În prezent se are în vedere extinderea spaţiului Schengen la noile state membre şi are loc o evaluare a punerii în aplicare a acquis-ului Schengen în aceste ţări. Se aşteaptă ca în 2007 Consiliul să decidă asupra eliminării controlului la frontierele cu şi dintre noile statele membre. Care sunt provocările şi dificultăţile în această privinţă?

09.00-09.30: Prezentări

Dl Kari RAJAMÄKI, Ministrul Afacerilor Interne , Finlanda
Dl Ilkka LAITINEN, Director al Agenţiei Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe (FRONTEX)
Dl Urmas REINSALU, preşedintele Consiliului Constituţional, Riigikogu (Parlamentul Estoniei) şi **dl Seán ARDAGH**, preşedintele Comisiei pentru justiţie, egalitate, apărare şi drepturile femeilor din cadrul Parlamentului irlandez
Dl Henrik LAX şi **dl Michael CASHMAN**, membri ai Comisiei pentru libertăţi civile, justiţie şi afaceri interne din cadrul Parlamentului European

09:30 - 10:30 Dezbatere

10:30 - 12:00 SESIUNEA 4

UN ECHILIBRU ÎNTRE INTEGRAREA MIGRANŢILOR LEGALI ŞI LUPTA ÎMPOTRIVA MIGRAŢIEI ILEGALE?

Preşedinte: **dl Matti VÄISTÖ**, preşedintele Comisiei pentru afaceri interne a Parlamentului finlandez

Recentele valuri masive de imigranți din Malta, Insulele Canare şi Lampedusa subliniază importanța problemei migrației şi a primirii imigranților în Uniunea Europeană. Începând cu Consiliul European de la Sevilia din 2002 şi, mai recent, Consiliul European informal de la Hampton Court din octombrie 2005, problemele care țin de migrație sunt prioritare în agenda UE. Conferința ministerială euro-africană privind migrația şi dezvoltarea, care a avut loc la Rabat între 10 şi 11 iulie 2006, a arătat că politica privind migrația este legată de probleme de dezvoltare şi că lupta împotriva migrației ilegale ar trebui să fie acompaniată de o politică în domeniul migrației legale.

Dimpotrivă, în cursul ultimilor ani, politicile europene privind migrația s-au concentrat pe migrația ilegală şi pe dezvoltarea unor măsuri represive. Cu toate acestea, Programul de la Haga nu prevede numai măsuri împotriva migrației ilegale, ci şi măsuri de punere în aplicare a unei politici comune privind imigrația şi de promovare a integrării imigranților legali. În decembrie 2005, Comisia Europeană a publicat un Plan de acțiune privind migrația legală, preconizându-se adoptarea unor măsuri legislative în viitorul apropiat.
Cum evaluează parlamentele naționale punerea în aplicare a Programului de la Haga în acest domeniu? Cum pot fi implicate parlamentele naționale în monitorizarea Planului de acțiune de la Rabat?
Mai exact, oare parlamentele naționale sunt conştiente de faptul că propunerea de directivă privind returnarea imigranților ilegali va avea un efect puternic asupra politicilor naționale privind centrele de detenție? Care este poziția parlamentelor naționale față de această chestiune, care în momentul de față face obiectul unei negocieri între Parlamentul European şi Consiliu?

10:30 - 11:00 Prezentări

Dl Kari RAJAMÄKI, Ministrul Afacerilor Interne , Finlanda
Dl Adan MARTIN MENIS, preşedintele guvernului Insulelor Canare
Dl Brunson McKINLEY, director general al Organizației Internaționale pentru Migrație (OIM) (de confirmat)
Dl John DENHAM, preşedintele Comisiei pentru afaceri interne din cadrul Camerei Comunelor
Dl Manfred WEBER şi **dl Stavros LAMBRINIDIS**, membri ai Comisiei pentru libertăți civile, justiție şi afaceri interne din cadrul Parlamentului European

11:00 - 12:00 Dezbatere

12:00 - 14:00 Masa de prânz la Restaurantul deputaților (parter)

14:00 - 15:30 SESIUNEA 5

10 ANI DUPĂ „APELUL DE LA GENEVA": ÎN CE STADIU SE AFLĂ COOPERAREA JUDICIARĂ ÎN EUROPA?

Preşedinte: **dna Tuija BRAX**, preşedinta Comisiei pentru afaceri juridice a Parlamentului finlandez

La 1 octombrie 1996, şapte magistrați europeni anticorupție din Belgia (Benoit Dejemeppe), Franța (Renaud Van Ruymbeke), Italia (Edmondo Bruti Liberati şi Gherardo Colombo), Spania (Baltasar Garzón Real şi Carlos Jiménez Villarejo) şi Elveția (Bernard Bertossa) au

lansat un apel comun pentru crearea unui „spațiu juridic european" în scopul contracarării caracterului transnațional al criminalității. Zece ani mai târziu, ca s-a realizat în mod concret?
Câteva progrese s-au înregistrat în această direcție (spre exemplu, armonizarea unor infracțiuni la nivel european, îmbunătățirea principiului recunoaşterii reciproce, crearea Rețelei Judiciare Europene şi a Eurojust), dar există încă o serie de obstacole cu care se confruntă (mandatul european de arestare), sau aspecte care rămân de discutat (mandatul european pentru obținerea de probe).
Conform concluziilor Consiliului European de la Tampere din 1999, principiul recunoaşterii reciproce ar trebui să devină elementul principal al cooperării judiciare în cadrul Uniunii. Acest lucru presupune ca statele membre să aibă reciproc încredere în sistemele lor de justiție şi o abordare comună a drepturilor fundamentale. Totuşi, acest lucru ridică probleme pentru unele state membre: mai multe propuneri sunt blocate în Consiliu (spre exemplu Decizia-cadru a Consiliului privind combaterea rasismului şi a xenofobiei[10] şi Decizia-cadru privind drepturile procedurale[11]), în unele cazuri ajungându-se numai la înțelegeri *a minima* (spre exemplu mandatul european pentru obținerea de probe).

14:00 - 14:30 Prezentări

Dna Leena LUHTANES, Ministrul Justiției, Finlanda
Dl Bernard BERTOSSA, dl Edmondo BRUTI LIBERATI, dl Gherardo COLOMBO, **dl Benoit DEJEMEPPE**, **dl Renaud VAN RUYMBEKE**, magistrații europeni care au lansat „Apelul de la Geneva"
Dl Michael KENNEDY, preşedintele Colegiului Eurojust

14:30 - 15:30 Dezbatere

15:30 - 17:00 SESIUNEA 6

LUPTA ÎMPOTRIVA TERORISMULUI: MODALITĂȚI DE CREŞTERE A EFICIENȚEI ŞI DE ACORDARE A UNEI ATENȚII SPORITE DREPTURILOR FUNDAMENTALE

Preşedinte: **dna Tuija BRAX**, preşedinta Comisiei pentru afaceri juridice a Parlamentului finlandez

De-a lungul ultimilor ani, lupta împotriva terorismului a reprezentat baza pentru adoptarea a numeroase acte legislative în vederea consolidării cooperării în Europa şi a stabilit standarde comune în acest domeniu, în urma atacurilor teroriste din Statele Unite, Madrid şi Londra. Planul de acțiune pentru combaterea terorismului (actualizat în mai 2006) a detaliat acțiunile care trebuie întreprinse în acest domeniu.
Totuşi, în Raportul privind punerea în aplicare a Programului de la Haga, Comisia Europeană a subliniat faptul că „se pare că hotărârea UE de a lupta împotriva terorismului nu este transpusă/transmisă corect la nivel național, unde un număr de state membre înregistrează importante întârzieri în transpunerea Deciziei-cadru privind combaterea terorismului".
Mai mult decât atât, aspectele legate de Registrul Pasagerilor (PNR) şi de Swift au demonstrat că lupta împotriva terorismului nu poate fi continuată fără luarea în considerare a drepturilor fundamentale.

[10] COM(2001)0270, 2001/0270/CNS
[11] COM(2004)328, 2004/0113/CNS, Decizia-cadru a Consiliului privind anumite drepturi procedurale în procedurile penale pe teritoriul Uniunii Europene.

Este eficientă legislaţia adoptată la nivel european şi este ea pusă în aplicare în statele membre? Sunt necesare noi acţiuni pentru îmbunătăţirea şi eficientizarea luptei împotriva terorismului? Ce se poate face pentru consolidarea echilibrului dintre libertăţile fundamentale şi nevoile în materie de securitate?

15:30 - 16:00 Prezentări

Dl Gijs DE VRIES, coordonatorul UE pentru lupta împotriva terorismului
Dl Martin SCHEININ, raportor special al Naţiunilor Unite cu privire la protecţia şi promovarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale în lupta împotriva terorismului
Dl Enzo BIANCO, preşedintele Comisiei pentru afaceri constituţionale a Senatului italian
Dl Jaime MAYOR OREJA şi **dl Javier MORENO SÁNCHEZ**, membri ai Comisiei pentru libertăţi civile, justiţie şi afaceri interne din cadrul Parlamentului European

16:00 - 17:00 Dezbatere

17:00 - 17:30 SESIUNEA DE ÎNCHIDERE

În această etapă crucială pentru spaţiul de libertate, securitate şi justiţie, este necesar un dialog periodic şi eficient între Parlamentul European şi parlamentele naţionale.
Un astfel de dialog ar trebui să aibă ca scop creşterea transparenţei într-un domeniu care reglementează o cincime din documentele prezentate Parlamentului European şi Consiliului şi ar trebui să se axeze, de asemenea, asupra actelor pentru care nu este prevăzut un control parlamentar clar, cum ar fi „poziţiile comune" adoptate în cadrul celui de-al doilea pilon, dar care vizează aspecte privind libertatea, securitate şi justiţia (spre exemplu terorism, drepturi fundamentale...) sau acordurile internaţionale UE adoptate în temeiul articolelor 24 şi 38 ale TEU (precum acordurile cu Norvegia şi Islanda privind mandatul european de arestare sau cu S.U.A. privind Registrul Pasagerilor - PNR).

Dl Franco FRATTINI, vice-preşedintele Comisiei Europene, comisar pe probleme de libertate, justiţie şi securitate

Concluzii exprimate de **dna Tuija BRAX**, preşedinta Comisiei pentru afaceri juridice a Parlamentului finlandez, **dl Matti VÄISTÖ**, preşedintele Comisiei pentru afaceri interne a Parlamentului finlandez şi **dl Jean-Marie CAVADA**, preşedintele Comisiei pentru libertăţi civile, justiţie şi afaceri interne a Parlamentului European.

29/09/2006